ΕΤΟΣ Ζ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 27 Ἰουνίου 1893 Ἀριθ. 312

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλλελήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ Σικάγου: Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Γυναικῶν. Λειτουργία Γυναικῶν.—Τὸ Διεθνὲς τῶν Γυναικῶν Συμβούλιον. —Ἡ μουσικὴ ἑσπερίς: Ποιήτριαι, συνθέτριαι καὶ ἐκτελεσταὶ Γυναῖκες.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον: Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. —Ἑλένη καὶ Βαλεντίνη (ὑπὸ Τούλας Κόκκαλη).—Οἱ θησαυροὶ τῆς θαλάσσης.—Ἐπιφυλλίς.

ΕΚ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Λειτουργία Γυναικῶν

Οὐδὲν ἐπιβλητικώτερον, οὐδὲν μεγαλοπρεπέστερον καὶ σεμνότερον ἐνταυτῷ, ἱερουργίας ἐκτελουμένης ὑπὸ γυναικῶν. Ἡ ἱέρεια εἶναι ἀναντιρρήτως ποιητικωτέρα τοῦ ἱερέως. Ἡ στάσις της, ἡ φωνή της, ἡ ἀπαγγελία της ἐμπνέουσιν ἄρρητον συγκίνησιν, διαχέουσι γόητρον, γλυκύτητα, πίστιν εἰς πᾶσαν λέξιν ἐξερχομένην τοῦ στόματός της. Ἡ πίστις, ἡ εὐσέβεια, ἡ ἀγάπη, ἡ μακροθυμία, ἣν ἡ γυνὴ κηρύσσει ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος εἶναι συμφωνοτέρα πρὸς τὴν φύσιν της, πρὸς τὰς πεποιθήσεις της, πρὸς τὰς πράξεις της μᾶλλον ἢ πρὸς τὰς τοῦ ἀνδρός.

Οἱ Ἀμερικανοὶ παρεχώρησαν εἰς τὴν γυναῖκα τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερουργεῖν, ἀφοῦ ἐπείσθησαν ὅτι ὁ καλλίτερος καὶ πειστικώτερος ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ εἶναι ἡ γυνή, ἀφοῦ εἶδον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐξημερωνομένων ἀγρίων διὰ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας ἦτο ἀπειράκις ἀνώτερος τοῦ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν.

Οὐδαμοῦ βεβαίως τοῦ κόσμου ὑπάρχουσι τόσαι δογματικαὶ αἱρέσεις ὅσαι ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ καὶ οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου πᾶσαι αἱ αἱρέσεις αὗται δύνανται νὰ ἐκκλησιασθῶσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην καὶ εἰρηνικώτερον ὅσον ἐδῶ. Ἡ θρησκεία ἐδῶ κατὰ βάθος εἶναι ἐντελῶς ἐλευθερόφρων.

Τὸν Θεὸν λατρεύουσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν μεθ' ὅσης κατανύξεως καὶ ἐντος τῶν ναῶν, τὴν συγκίνησιν δὲ ἣν ἠσθάνθην εἰς τὴν ἱερουργίαν τῆς σήμερον, δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἠσθάνθην ποτὲ ἕως τώρα.

Πάντες οἱ ψαλέντες ὕμνοι, πᾶσα ἡ διδασκαλία, πλὴν τῶν περικοπῶν τῆς Βίβλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἔργα γυναικῶν.

Αἱ δύο μέγισται τοῦ μεγάρου τῶν Τεχνῶν αἴθουσαι, ἡ τοῦ Κολόμβου καὶ τοῦ Οὐασιγκτῶνος ἔβριθον κόσμου. Δὲν ἐνεποίουν ὅμως σήμερον τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἄλλων ἡμερῶν αἱ αἴθουσαι αὗται.

Τὸ κοινὸν διετέλει εἰς κατανυκτικὴν συγκίνησιν, οἱ εἰσερχόμενοι ἐβάδιζον δειλοὶ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν ποδῶν. Οὐδεὶς ἀπηύθυνε τὸν λόγον πρὸς τὸν πλησίον του. Τὰ ζωηρὰ χρώματα, τὰ ἄνθη, τὰ πτερά, τοὺς πολυτελεῖς στολισμοὺς τῶν κυριῶν εἶχον διαδεχθῆ ἁπλούσταται ἐσθῆτες, σκοτεινῶν χρωμάτων, ἐν αἷς τὸ μέλαν ἐκράτει, τὸ μέλαν ἐδέσποζε.

Δὲν ὑπῆρχον σήμερον θέσεις τιμητικαί, θέσεις διακεκριμέναι καὶ μή, ἀλλ' οὔτε μόνον τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου ἐδικαιοῦντο νὰ εἰσέλθωσι σήμερον εἰς τὸ μέγαρον τῶν Τεχνῶν. Αἱ αἴθουσαι αὐτοῦ εἶχον μεταβληθῆ εἰς βωμοὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ θύραι τοῦ μεγάλου τοῦ κόσμου Δημιουργοῦ εἶναι πάντοτε καὶ διὰ πάντας ἀνοικταί. Πνεῦμα ἀγάπης, ἀδελφότητος, εἰρήνης ἐφαίνετο ἐπιπνέον ἀνὰ τὰς ἀπεράντους τοῦ μεγάρου ἐκτάσεις.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἱερουργίας εἶχε διανεμηθῆ ἀπὸ τῆς προτεραίας, τὴν ὀγδόην δ' ἀκριβῶς ὥραν αἱ τρεῖς ἱέρειαι κατέλαβον τὰς ἐπὶ τῆς ἑξέδρας θέσεις των, φέρουσαι μελαίνας ἐσθῆτας καὶ ἐπιφόριον εὐρύτατον, μὲ περιχειρίδας πλατυτάτας καὶ λευκὸν κρῖνον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς κομβιοδόχης.

Ἡ ἔκπληξίς μου ὑπῆρξε μεγάλη ὅταν ἀνεγνώρισα τὰς δύο ἐξ αὐτῶν, φίλας μου τῆς προτεραίας, κομψὰς καὶ χαριεστάτας γυναῖκας, ὧν τὸ ἱερατικὸν σχῆμα ἀπεῖχον ἐντελῶς νὰ μαντεύσω.

Ἡ προεδρεύουσα τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς ἔφερε λευκὴν ἐσθῆτα, ὅπισθεν δ' αὐτῆς ἦσαν τεταγμέναι λευχειμονοῦσαι αἱ νεάνιδες, αἱ προωρισμέναι νὰ ψάλλωσιν ἐν μουσικῇ συμφωνίᾳ τοὺς διαφόρους ὕμνους, ἢ καὶ νὰ ἐκτελέσωσι συναυλίαν θρησκευτικήν.

Ἐκκλησιαστικὸν ὄργανον ἀπέραντον, εἶχε τοποθετηθῆ παρὰ τὴν ἑτέραν τῶν πλευρῶν ἑκάστης αἰθούσης, πρὸ αὐτοῦ δὲ κόρη ἀνέμενε τὸ σύνθημα, ἵνα ἀρχίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἱερουργίας διὰ τῆς ἐκτελέσεως ὡραίου τεμαχίου, μελοποιηθέντος ὑπὸ γυναικός.

Ἡ πρόεδρος ἀπηυθύνθη πρὸς τὸ κοινὸν καὶ προσεκάλεσε πάντας τοὺς κληρικοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὅσοι τυχὸν παρευρίσκοντο ἐκεῖ, νὰ λάβωσι θέσεις ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. Ἀκροποδητὶ βαδίζοντες κύριοι καὶ κυρίαι ἀνῆλθον καὶ ἐτοποθετήθησαν ὄπισθεν τῶν ἱερειῶν. Τότε ἡ πρὸ τοῦ ὀργάνου κόρη ἤρξατο ἐκτελοῦσα δυσκολώτατον καὶ θαυμασίας τέχνης τεμάχιον. Ὑπὸ τοὺς λεπτοφυεῖς δακτύλους της ἐξιπέμποντο ἁρμονικοὶ ἦχοι ὁλοκλήρου ὀρχήστρας, διαθέτοντες τὴν ψυχὴν εἰς κατάνυξιν. Ἡ μουσικὴ ἐκείνη ἐλάλει εἰς τὰς καρδίας γλῶσσαν ἀληθῶς θείαν.

Καὶ τὸ ἀκροατήριον εὐσεβῶς προσηλωμένον ἐφαίνετο ἐννοοῦν πληρέστατα τὴν γλῶσσαν ταύτην ἥτις καὶ τὰ θηρία ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐξημερόνῃ.

Μετὰ τὴν μουσικὴν ταύτην ἐκτέλεσιν ἡ πρωθιέρεια κ. Anna Howard Shaw ἠγέρθη καὶ ἀνέγνωσε περικοπάς τινας ἐκ τῆς βίβλου, ἃς τὸ κοινὸν ἀνεγίνωσκε μετ' αὐτῆς μεγαλοφώνως.

Τὸ ὄργανον τότε ἀνεκρούσθη καὶ πάλιν, τονίζον ἤδη ὡραῖον ὕμνον ποιηθέντα καὶ συντεθέντα ὑπὸ γυναικός. Αἱ λευχειμονοῦσαι κόραι ἠγέρθησαν τῶν θέσεών των καὶ ἤρξαντο ἐν ὡραίᾳ συμφωνίᾳ ᾄδουσαι τὸν ὕμνον τοῦτον, ἑκάστην στροφὴν τοῦ ὁποίου ἐπανελάμβανε τὸ κοινόν, ψάλλον ἐπίσης.

Οὕτω ὅλαι ἐκεῖναι αἱ χιλιάδες τοῦ πλήθους ἡνοῦντο, ἀδελφοποιοῦντο, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἀπευθύνωσι τὰς εὐχάς των πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ὁμοφώνως πάντες τὸν ὑμνήσωσι.

Ἡ δευτέρα ἱέρεια τότε ἠγέρθη καὶ ἀνέγνωσε τὸ εὐαγγέλιον σαφῶς, εὐκρινῶς, μὲ φωνὴν γλυκεῖαν καὶ ἐπαγωγόν. Ταύτην διεδέχθη ὡραία μουσικὴ συμφωνία ἐκτελεσθεῖσα ὑπὸ δύο κυμβαλιστριῶν, ἓξ τετραχορδιστριῶν καὶ τεσσάρων ἁρπιστριῶν. Τὸ ἐκτελεσθὲν τεμάχιον εἶχεν ἐπίσης μελοποιηθῆ ὑπὸ γυναικός, ἥτις καὶ διηύθυνε τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἡ τρίτη ἱέρεια ἠγέρθη μετὰ ταῦτα καὶ ἀνέγνωσε ψαλμοὺς καὶ περικοπὰς ἐκ τῆς Βίβλου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κοινοῦ.

Τὸ ὄργανον καὶ πάλιν ἀνέκρουσεν ὡραῖον τεμάχιον καὶ ἡ αἰδεσιμωτάτη κ. Anna Howard Shaw ἤρξατο τότε τοῦ κηρύγματος.

Τὸ δίδαγμά της ὑπὲρ τὴν ὥραν παραταθὲν ὑπῆρξεν ἀληθὲς ἀριστούργημα ρητορικῆς καὶ θεολογίας. Ἀπέφευγε τοὺς κοινοὺς τόπους λαβοῦσα ὡς θέμα της τὴν θρησκείαν ἐν τῇ φύσει.

Εἶνε δύσκολον νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν τὸν λόγον της, διότι καὶ μακρὸς, μακρότατος εἶνε καὶ πολλαί ἴσως περικοπαὶ αὐτοῦ ἀντίκεινται πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν ἐπικρατούσας ἀρχὰς καὶ ἰδέας.

Ἐκ τῶν ἰδίων ὅμως ἐντυπώσεων κρίνομεν σήμερον, πῶς οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι κατ' οὐσίαν καὶ οὐχὶ κατ ἐπίφασιν μόνον χριστιανοί, ὡς ἡμεῖς. Πῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐννοοῦν, ὅτι ἐὰν δὲν ἔπραξαν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας καλήν τινα πρᾶξιν, ἀπώλεσαν ἀδίκως τὴν ἡμέραν των. Πῶς θεωροῦν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσίν των νὰ ἀναζητήσουν τὸν πάσχοντα καὶ δυστυχῆ καὶ προσφέρωσιν αὐτῷ βοήθειαν. Πῶς μέγα μέρος τῆς περιουσίας των προορίζουσι διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς φιλανθρωπίας, ἣν θεωροῦσιν ὑποχρεωτικήν. Πῶς ἀνατρέφουσι τὰ τέκνα των εἰς τοιαύτας ἰδέας καὶ ἀρχάς! Πῶς ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ὁμόνοια βασιλεύει εἰς τοὺς οἴκους των. Πῶς ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εὐοδεῖ πᾶσαν ἐπιχείρησίν των καὶ ὁ πλοῦτος των ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν διπλασιάζεται.

Τὴν ἱεροπραξίαν ἐπεσφράγισεν ὁ ὕμνος καὶ πάλιν πρὸς τὴν θρησκείαν, ὃν ἀπὸ κοινοῦ πάντες ἔψαλον ἐν συνοδείᾳ τοῦ ὀργάνου.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

ΠΟΙΗΤΡΙΑΙ, ΣΥΝΘΕΤΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Δὲν εἴχομεν ἀκόμη συνέλθει ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τῆς πρωΐας καὶ νέα ἔκπληξις μᾶς ἐπεφυλάσσετο. Ἔχουν λοιπὸν ὅλας τὰς χάριτας, ὅλας τοῦ κόσμου τὰς ἰδιοφυίας αἱ γυναῖκες αὐταὶ τῆς Ἀμερικῆς; Δὲν εἶναι μόνον ρήτορες ἔξοχοι, δὲν εἶνε μόνον φιλάνθρωποι συστηματικαί, δέν εἶνε μόνον πρότυπα τελείων συζύγων καὶ μητέρων, ἀλλὰ καὶ ποιήτριαι καὶ καλλιτέχνιδες πρώτης δυνάμεως.

Τίς ἐφαντάσθη ποτὲ μουσικὴν συμφωνίαν ἐξ εἴκοσιν ἁρπῶν, καὶ τὴν ποίησιν καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν θαυμασίαν ἐκτέλεσιν καὶ διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας ταύτης ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν ἀποτελουμένην.

Πρώτην φορὰν καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ἀμερικὴν κατηρτίσθη τοιαύτη ὀρχήστρα, δικαίως λοιπὸν ἐξ ὅλων τῶν πλησίον πόλεων εἶχε συναθροισθῆ τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς Σικάγον ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ μουσικὴ καθ' ὅλον τὸ κράτος τοῦ Ἰλλινουᾶ.

Οἱ μὴ φροντίσαντες ἐγκαίρως νὰ προμηθευθῶσιν ἠριθμημένα εἰσιτήρια δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀπολαύσωσι τὴν μοναδικὴν ταύτην εἰς τὸν κόσμον μουσικὴν ἀπόλαυσιν. Ἡ ἐξέδρα παρίστα θέαμα θαυμάσιον καὶ μοναδικόν.

Ἡ ἔναρξις ἐγένετο διὰ μικρᾶς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς προεδρευούσης κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην κ. Κουλνεῦ. Χορὸς τότε ἐκ τεσσαράκοντα νεανίδων, ἱσταμένων ἀμφιθεατρικῶς, ἔψαλλεν ὕμνον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ποιηθέντα καὶ μελοποιηθέντα ὑπὸ γυναικός. Ὁ ὕμνος οὗτος θεωρεῖται ὡς τέλειον ἀριστούργημα τέχνης, ἀντεποκρινόμενος πρὸς τὸν ἡμέτερον τοῦ Σολωμοῦ. Αἱ ψάλλουσαι νεάνιδες ἔφερον ἐσθῆτας λευκάς, ἐρυθρὰς καὶ κυανᾶς, ἦσαν δ' οὕτω τοποθετημέναι, ὥστε τὸ σύμπλεγμα ἀπετέλει μίαν παμμεγίστην Ἀμερικανικὴν σημαίαν.

Τὸν χορὸν διεδέχθη ἐκτέλεσις ἐπὶ τετραχόρδου solo, ὑπὸ ὡραιοτάτης κόρης φερούσης ἔξωμον κυανῆν οὐρανόχρουν ἐσθῆτα. Ταύτην διεδέχθη μουσικὴ συμφωνία ἀποτελουμένη ὑπὸ ἓξ τετραχόρδων, δύο κλειδοκυμβάλων καὶ δύο βιολοντσέλων. Διευθύντρια τῆς συμφωνίας, ἐκτελέστρια καὶ μελοποιός, κυρία. Μετὰ ταῦτα τὸ ὄργανον ἐξετέλεσεν ὡραῖον θρησκευτικὸν ὕμνον, οὗ τὰς στροφὰς ἔψαλλεν ὅλον τὸ ἀκροατήριον.

Τότε ἡ ἐξέδρα ἐκενώθη καὶ ταυτοχρόνως εἴκοσιν ὑπηρέται ἔφερον καὶ ἐτοποθέτησαν ἀμφιθεατρικῶς τὰς εἴκοσι μεγάλας καὶ ὁλοχρύσους ἅρπας, ὄπισθεν τῶν ὁποίων παρετάχθησαν αἱ

εἴκοσιν ἁρπίστριαι, ὅλαι νεάνιδες μόλις εἰκοσαέτιδες, ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ πλουσιωτέρων οἰκογενειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Πολλαὶ τούτων ἐταξείδευσαν ἡμέρας ὅλας ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην καλλιτεχνικὴν ἑορτήν. Πᾶσαι ἔφερον ἐξώμους ἐσθῆτας, ἀνὰ πέντε δὲ διαφόρων χρωμάτων, λευκοῦ, κυανοῦ, ροδίνου καὶ ἰόχρου. Τὴν διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας ταύτης εἶχε κυρία, ἱσταμένη εἰς τὸ μέσον καὶ ὁδηγοῦσα μετὰ χαριεστάτων κινήσεων δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὴν ἐκτέλεσιν. Νέα ἔτι μὲ κατάλευκον κόμην καὶ κατάλευκον ἑλληνικοῦ σχήματος ἐσθῆτα, ὑψηλή, ἀκούραστος, ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν πάντων.

Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξε θαυμασία, ἄμεμπτος ἐντελῶς. Χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη καὶ ἐπευφημίαι ζωηρόταται ἐχαιρέτισαν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς ἐκτελέσεως, τῆς ὡραιοτάτης ταύτης συνθέσεως, ἣν κυρία καὶ πάλιν ἐμελοποίησεν.

Ἐπανάληψις τοῦ ὕμνου τῆς ἐλευθερίας ἐπεσφράγισε τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἥτις θὰ μείνῃ μοναδικὴ εἰς τὰ μουσικὰ ὅλου τοῦ κόσμου χρονικά.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ πλήθους, πάντα τὰ ξένα μέλη τοῦ Συνεδρίου προσήνεγκον πρὸς τὴν Πρόεδρον κ. May Wrig Sewal καὶ τὴν γραμματέα κ. Rachel Forster - Avery ἀνὰ μίαν ἀνθοδέσμην καὶ ἓν ὡρεῖον καὶ πλούσιον λεύκωμα φέρον τὰ αὐτόγραφα πασῶν τῶν ξένων μετὰ καταλλήλου προσφωνήσεως, εἰς ἣν λίαν συγκεκινημέναι καὶ δακρύουσαι ἀπήντησαν καὶ αἱ δύο κυρίαι.

Καὶ οὕτω ἐπεσφραγίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ μοναδικοῦ τούτου συνεδρίου, τὸ ὁποῖον μεγάλως θὰ ἐπιδράσῃ ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς τύχης τῆς γυναικός, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ πρόεδρος διὰ τῆς πρὸς τὰς ξένας προσφωνήσεώς της ἀνέπτυξε θαυμασίως τὸν σκοπὸν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Συνεδρίου τούτου. Ὅλαι ὑμεῖς, εἶπεν, ἀνήκετε εἰς μεγάλα καὶ κραταιὰ ἔθνη, εἰς εὐγενεῖς καὶ πεπολιτισμένους λαούς. Παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἄλλο ἔχετε νὰ διδαχθῆτε ἢ ὅτι ἡ ἕνωσις ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν, καὶ ὅτι αἱ γυναῖκες ἡνωμέναι καὶ ἐν ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ ἐργαζόμεναι ἀποβαίνουσι δύναμις μεγάλη καὶ ἀκαταμάχητος, καταρρίπτουσα τοὺς φραγμοὺς τῶν προλήψεων, καὶ ἐπανορθοῦσα τὰ κακὰ καὶ τὰς ἀδικίας, ἃς παραδόσεις λαῶν τυραννικῶν καὶ βαρβάρων ἐκληροδότησαν εἰς τὰς συγχρόνους γενεάς.

Πρὸ πεντήκοντα ἀκόμη ἐτῶν ἡ Ἀμερικὴ διετήρει ὅλας τὰς ἀγρίας καὶ βαρβάρους παραδόσεις, ἃς ἄρχοντες αὐθαίρετοι μᾶς εἶχον ἐμπνεύσει. Χιλιάδες ἰθαγενῶν ἔπιπτον ὑπὸ τὴν δολοφόνον τῶν Ἀμερικανῶν χεῖρα, καὶ ὁ ἀδελφὸς ὑπέσκαπτε τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀδελφοῦ, ὑπείκων εἰς τὰ ἄγρια ἔνστικτα τοῦ φυλετισμοῦ καὶ τοῦ κακῶς ἐννοουμένου πατριωτισμοῦ. Αἱ θυγατέρες τῆς Ἐπαναστάσεως, ὧν τὴν σημαιοφόρον καὶ ἡγέτιδα βλέπετε ἐδῶ παρὰ τὸ πλευρόν μου, ἔθηκαν τέρμα εἰς τὴν ἀντιπατριωτικὴν ταύτην καὶ ἀγρίαν κατάστασιν. Αὐταὶ ἔτασσον τὰ στήθη των πρὸ τῆς ὡπλισμένης χειρὸς τῶν υἱῶν καὶ συζύγων καὶ ἀδελφῶν των, ὑπερασπίζουσαι τὴν ζωήν, ὁτὲ μὲν ὁμοεθνῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὁτὲ δὲ ἰθαγενῶν, ὧν τὸν ἐκπολιτισμὸν μετὰ τόσης ἐπιτυχίας κατώρθωσαν. Αὐταὶ υἱοθέτησαν τὰ τέκνα τῶν ἀδίκως ἀπολεσθέντων καὶ ἀπεζημίωσαν αὐτὰ διὰ τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς γενομένην ἀδικίαν. Ὅ,τι ὁ ἀνὴρ ἐπεδίωξε διὰ βιαίων μέσων ἡ γυνὴ τὸ κατώρθωσε διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐργασίας. Αἱ πρωταγωνίστριαι καὶ ἡμῶν ἠγωνίσθησαν καὶ πολλὰς ἐδέησε νὰ καταβάλωσι προσπαθείας, ὅπως γίνωσι κυρίαι τοῦ ἐδάφους. Ἀλλὰ δὲν ἔχασαν τὸ θάρρος των. Ἐπέμειναν καὶ ἐνίκησαν. Σήμερον οἱ υἱοὶ τῶν πολεμίων των ὑψοῦσιν εἰς αὐτὰς ἀνδριάντας καὶ προφέρουσι τὰ ὀνόματά των μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

Δὲν ὑπάρχει στάδιον, δὲν ὑπάρχει κλάδος ἐπιστημονικός, τεχνικὸς ἢ βιομηχανικός, τὸν ὁποῖον ἡ γυνὴ δὲν κατέκτησεν, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐξησφάλισε τὰ αὐτὰ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς δικαιώματα. Καὶ ὅμως οὔτε ἡ οἰκογένεια οὔτε ἡ πολιτεία ἀπώλεσέ τι ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἀμφότεραι ὠφελήθησαν, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ Ἀμερικανικοῦ home, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεξάγεται ἥ τε δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ ὑπηρεσία. Οἱ ἄνδρες μας, ὡς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦσιν, εἶναι εὐτυχέστατοι, οὐδεὶς δ' ἐξ αὐτῶν ἐζήτησέ ποτε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ἀγαμίαν, ἀλλ' οὔτε ἐκτὸς τῶν οἴκων των. Ἡ Κυριακὴ εἶναι δι' αὐτοὺς ἡμέρα χαρᾶς, διότι θὰ διημερεύσωσι κατ' οἶκον. Σύζυγοι διημερεύοντες ἢ διερχόμενοι τὰς ἐσπερίδας των εἰς λέσχας εἶναί τι ἀσύνηθες διὰ τὸν τόπον μας. Ἡ φιλοξενία εἶναι τὸ κυριώτατον χαρακτηριστικὸν τοῦ λαοῦ μας, ἡμεῖς δὲ αἱ ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἐργαζόμεναι κατορθοῦμεν ὥστε οἱ ξένοι μας νὰ εὑρίσκωσι τὸν οἰκογενειακὸν βίον των εἰς τὸν ἰδικόν μας.

Οἱ ἐν Εὐρώπῃ φοβοῦνται ὅτι ὅταν αἱ γυναῖκές των μορφωθῶσι καὶ ἐπιδοθῶσιν εἰς βίον πρακτικώτερον καὶ σκοτιμώτερον, θὰ ἀπολέσωσι τὴν γυναικείαν χάριν των Καὶ ἐδῶ πλάνη! Πᾶσαι ἡμεῖς εἴμεθα ἐξ ἴσου φιλόκαλοι, ἀγαπῶμεν τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν εὐμάρειαν εἴς τε τὸν ἴδιον καὶ δημόσιον βίον, ὅσον καὶ αἱ Εὐρωπαῖαι. Ἐὰν μάλιστα δὲν ἀπατῶμαι, αἱ πλεῖσται Εὐρωπαῖαι μᾶς εὗρον πολὺ κομψοπρεπεῖς, πολὺ φιλαρέσκους.

Ὡς δικαιολογίαν μας ἔχομεν νὰ ἀντιτάξωμεν τοῦτο: Ὅτι κερδίζομεν τὰ χρήματα μεθ' ὅσης καὶ οἱ ἄνδρες εὐκολίας, καὶ ὅτι δικαιούμεθα νὰ δαπανῶμεν πρὸς στολισμόν μας ὅσα θέλομεν.

Τὸ Συνέδριόν μας τοῦτο διέλυσε πολλὰς πλάνας καὶ ἀπέδειξε τί κατώρθωσεν ἡ Ἀμερικὴ κατὰ τὸ πεντηκονταετὲς τοῦτο διάστημα. Σήμερον δὲν ἐπικρατεῖ ἐδῶ ὁ πλοῦτος καὶ τὸ γένος καὶ ἡ κοινωνικὴ ἑκάστου θέσις. Ἑκάστη ἐξ ἡμῶν δημιουργεῖ τὴν θέσιν της καὶ ἡ ἀριστοκρατία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς κατέχει ὡς ἠδυνήθητε νὰ κρίνητε τὴν πρώτην θέσιν.

Ἤδη διὰ τοῦ καταρτισθέντος Διεθνοῦς Συμβουλίου καὶ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων, ἃς ἐξελέξαμεν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἐλπίζομεν ὅτι οἱ καρποὶ τοῦ Συνεδρίου μας ἔσονται εὐεργετικοὶ διὰ τὰς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου γυναῖκας. Εἴδετε ὅτι δὲν ἐθέσαμεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Συμβουλίου μας τούτου κεφαλὴν ἐστεμμένην καίτοι ἐπροτάθη καὶ ὑπεστηρίχθη ἡ ὑποψηφιότης της παρὰ μεγάλης μερίδος. Ἡ κόμησσα Ἀβερδίν, καίτοι τιτλοῦχος, ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὑπολήψεώς μας, διότι εἶναι γυνὴ μεγαλοφυὴς καὶ μεγάλης καρδίας καὶ διότι εἶναι ἐκ τῶν πρώτων σημαιοφόρων τοῦ γυναικείου ζητήματος. Αὐτὴ θὰ δίδῃ τὸ σύνθημα καὶ παρ' αὐτῆς θὰ ὁδηγούμεθα πᾶσαι.

Ἐπιδιώξατε, κυρίαι μου, εἰς τὰς πατρίδας σας τὴν ἕνωσιν πασῶν τῶν δυναμένων νὰ ἐργάζωνται καὶ δρῶσι γυναικῶν. Σχηματίσατε παντοῦ ἐθνικὰ συμβούλια. Προσπαθήσατε ἀναλόγως τῶν ἠθῶν, ἐθίμων, θρησκευτικῶν ἰδεῶν καὶ πατριωτικῶν βλέψεών σας νὰ σχηματίσητε ἓν πρόγραμμα τεῖνον εἰς τὴν προ-

οδον καὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐθνῶν εἰς ἃ ἀνήκετε καὶ εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον, τοῦ ὁποίου ἡ ἕδρα ἀγνοεῖται ἔτι, ἃς φέρῃ ἑκάστη ἐξ ὑμῶν ἓν σύνολον ἐπιτελεσθείσης ἐργασίας καὶ βελτιώσεως, δι' ἣν καὶ ἡ πατρὶς καὶ ὁ πολιτισμὸς μεγάλας θὰ ὀφείλωσιν αὐτῇ χάριτας.

Πλουσίως, εἶπεν, ἀντεπροσωπεύθησαν ἐδῶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. Ἀνὰ δεκάδας μᾶς ἔστειλαν τὰς ἀντιπροσώπους των ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ρωσσία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Ἰταλία, ἡ Δανιμαρκία, ἡ Σουηδία, ἡ Νορβηγία, ἡ Φινλανδία, ἡ Πολωνία, ἀνὰ μονάδας τὸ Βέλγιον, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Πορτογαλλία, ἡ Τύνις, τὸ Ἀλγέριον, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Τρίπολις, ἡ Κίνα, ἡ Ἰαπωνία, αἱ Ἰνδίαι, ἡ Συρία, τὸ Ἰνδοστάν, ἀνὰ μίαν μόνην ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ρώμη. Πάσας εὐχαριστοῦμεν. Εἰς πάσας ἐκφράζομεν θερμὴν τὴν εὐγνωμοσύνην μας, διότι διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν μεγάλην ταύτην τοῦ γυναικείου πνεύματος πανήγυριν, ἔρριψαν φῶς εἰς πολλὰ τέως σκοτεινὰ καὶ ἄγνωστα σημεῖα τῆς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου γυναικείας δράσεως καὶ ἐργασίας. Διὰ τῆς συμμετοχῆς των θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεγάλη διεθνὴς ἕνωσίς μας, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης πολλὰς καὶ μεγάλας θὰ ἀρυσθῇ ὠφελείας».

Οὕτω ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Διεθνοῦς τούτου Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀληθῶς ἓν θαῦμα τοῦ XIX αἰῶνος».

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη εἰς πάντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ καὶ Ἀμερικανικὰ κράτη ἐσυστήθησαν Ἐθνικὰ Συμβούλια γυναικῶν, ἀπαρτιζόμενα εἴτε ὑπὸ πάντων τῶν γυναικείων σωματείων καὶ ἑταιριῶν ἑκάστου κράτους, εἴτε ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος μόνον τοιούτων.

Πάντα τὰ Ἐθνικὰ ταῦτα Συμβούλια ἐκλέγουσιν ἀνὰ ἓν μέλος αὐτῶν, ὅπερ διορίζεται μέλος τοῦ μεγάλου Διεθνοῦς Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἔδραν εἶχε τὴν Οὐασιγκτῶνα, πρωτεύουσαν τῆς Ἀμερικῆς καὶ πρόεδρον τὴν κ. May Wrigt-Sewal, νῦν πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν.

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐκλήθησαν πᾶσαι αἱ ξέναι ἀντιπρόσωποι καὶ ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ νέου Διεθνοῦς Συμβουλίου τῶν Γυναικῶν. Ἕδρα αὐτοῦ ἔσται διὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν τὸ Λονδῖνον καὶ πρόεδρος αὐτοῦ ἡ κόμησσα Ἀβερδίν, Ἀγγλίς, σύζυγος τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Καναδᾶ. Πλὴν αὐτῆς ἐτέθη ἡ ὑποψηφιότης τῆς πριγκηπίσσης Χριστιανοῦ, ἀλλὰ μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ἀπερρίφθη αὕτη, ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸ ἀντιδημοκρατικὸν κόμμα καὶ ἐκπροσωποῦσα τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατίαν τῆς Ἀγγλίας.

Αἱ διάφοροι τῶν ξένων ἐθνῶν ἀντιπρόσωποι—καὶ ἕκαστον ἔθνος ἀντεπροσωπεύετο ἐνταῦθα ὑπὸ δεκάδος κυριῶν—ἐπρότεινον διὰ ψηφοφορίας τὰς μελλούσας νὰ τὰς ἀντιπροσωπεύσωσιν. Ἐγερθεῖσα ἠναγκάσθην νὰ δηλώσω ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει ἐθνικὸν Συμβούλιον κυριῶν, κατὰ συνέπειαν δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑποδείξω ἀντιπρόσωπον. Πάντα τότε τὰ μέλη τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου, τῇ προτάσει τῆς κ. προέδρου, μὲ ἐπρότειναν ὡς μέλος τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου καὶ μοὶ ἀνέθηκαν τὴν φροντίδα τῆς ἐν Ἑλλάδι συστάσεως Ἐθνικοῦ Συμβουλίου. Ὡς ἐπίτιμον μέλος καὶ ἀντιπρόσωπος ἐνταῦθα καὶ τοῦ μεγάλου Βελγικοῦ Σωματείου τῶν Γυναικείων Δικαιωμάτων, ἐπρότεινα τὴν κ. Von Marc πρόεδρον τοῦ Σωματείου τούτου, ὡς μέλος καὶ γραμματέα τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου. Πᾶσαι αἱ ἐνταῦθα Βελγίδες, ἀντίθετοι τοῦ Σωματείου τῆς κ. Von Marc, ἐψήφισαν αὐτὴν μετὰ τῆς δικηγόρου Δος Popelin.

Μετὰ τὰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις τῶν διαφόρων μελῶν διελύθη καὶ ἡ συνεδρίασις αὕτη μετὰ τῶν λοιπῶν ἑπτά, αἵτινες εἶχον συνέλθει εἰς τὰς διαφόρους αἰθούσας τοῦ μεγάρου.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

Γ'.

Μακράν, πολὺ μακρὰν διαγράφεται ἤδη ἀμυδρῶς τὸ Πρίντεζι. Εἶναι ὁ πρῶτος ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς γῆς σταθμός, ἡ πρώτη ξένη βαθμίς, ἐφ' ἧς μὲ συνεσφιγμένην καρδίαν θέτομεν τὸν πόδα, ἀποσπασθεῖσαι ἤδη ἐντελῶς τῶν θαλπερῶν γαλανολεύκων κόλπων τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος, τῶν ἀφροστεφῶν σαπφειρίνων κυμάτων τῶν θαλασσῶν τοῦ Ἰονίου.

Τὸ ἀτμόπλοιον, ὁ μέγας οὗτος τῶν ὑδατίνων κόσμων κυρίαρχος, ὁ τροπαιοῦχος οὗτος τοῦ ἀπείρου τοῦ Ποσειδῶνος κράτους κατακτητής, ἄρχεται ἀναπνέον ἀσθενέστερον καὶ χαλαροῦν πως τὸν ὁρμητικὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς δρόμον του. Τὸ ὕδωρ τοῦ ὁποίου τὸν συνεκτικὸν ροῦν τόσον ἀποτόμως διασχίζει, περιστέλλει ἤδη τὸ τριχαπτοειδὲς ἐξ ἀφρῶν πλαίσιόν του, τὸ εἰς ἀπειροπληθεῖς ἀδάμαντας καὶ σμαράγδους καὶ ρουβίνια καὶ σαπφείρους ἐκχυνόμενον ἑκατέρωθεν τῶν μελανῶν τοῦ σκάφους πλευρῶν.

Ἤδη ἡ πρὸ ἡμῶν εἰκὼν ἐκτυλίσσεται εὐκρινεστέρα. Οἱ ναοὶ τῆς μικρᾶς πόλεως σημειοῦσι τὴν ἐν πᾶσι ὑπεροχὴν τῆς θρησκείας διὰ τῶν ὑψηλῶν κωδωνοστασίων των, καὶ αἱ οἰκίαι τὴν βασιλεύουσαν ἐν αὐταῖς ἐφέστιον θεότητα διὰ τῶν μελανῶν κωνοειδῶν καπνοδόχων των.

Τὰ ἐν τῷ λιμένι ἠγκυροβολημένα ἀτμόπλοια φαίνονται καὶ αὐτὰ ὡσεὶ ἑταῖροι καὶ γνωστοί, χαιρετίζοντες τὴν ἄφιξιν τοῦ ἡμετέρου διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς σιγῆς των. Πᾶσαι καὶ πάντες κατερχόμεθα μετὰ σπουδῆς εἰς τὰ ὡς μεγάλα κιβώτια δωμάτιά μας. Οἱ ταξειδιωτικοὶ σάκκοι, τὰ δέματα, αἱ ἀποσκευαὶ ἀποτελοῦσιν ἤδη τὴν ἀποκλειστικὴν μέριμνάν μας. Οἱ ὑπηρέται, αἱ θαλαμηπόλοι, τέως ἀδιάφοροι, βραδυκίνητοι, νυσταλέοι ἀποκτῶσιν αἴφνης ζωηρότητα περὶ τὰς κινήσεις, ἐλαστικότητα θαυμαστὴν ἀνὰ τοὺς γελαστηρίους τοῦ προσώπου μῦς. Ὅλοι μειδιῶσι, ὅλοι γίνονται περιποιητικοί, τρυφεροὶ σχεδὸν πρὸς τοὺς ἐπιβάτας. Εἶναι ἡ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ, τῆς χειραψίας ἐκείνης, ἥτις κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὰ μέσα ἑκάστου συνοδεύεται καὶ ὑπὸ νομίσματος χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ. Ἐπὶ τῆς τραπέζης τοποθετεῖται ὁ δίσκος καὶ παρὰ τὸ κύπελλον τοῦ πρωϊνοῦ καφφεγάλακτος, παρατίθενται συνήθως τὰ κομψοτεχνικὰ προϊόντα, ἅτινα οἱ Ἰταλοὶ ὑπηρέται ἐκθέτουσιν ἐκεῖ πρὸς πώλησιν.

Οἱ ὑπηρέται τῶν ξενοδοχείων, οἱ διερμηνεῖς, οἱ πράκτορες τοῦ Cook καὶ τοῦ Keiss κάμνουσιν ἔφοδον. Ὅλοι μᾶς ἀπευθύνουσι τὸν λόγον ἀγγλιστί, συνειθισμένοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετ' Ἄγγλων νὰ συναλλάσσωνται. Τὰ προγράμματα, οἱ κανονισμοί, οἱ ἔντυποι τῶν ταξειδιωτῶν ὁδηγοὶ βρέχουν κυριολεκτικῶς γύρω μας. Αἴφνης ἐπὶ τοῦ πηλικίου μελανομύστακος ἀνδρὸς ἀναγινώσκομεν τὴν λέξιν *Ἀθῆναι*· εἶναι ὑπάλληλος τοῦ φερωνύμου Ἑλληνικοῦ ἐν Πρίντεζι ξενοδοχείου. Προσκολλᾶται ἐπὶ τῶν βημάτων μας, ἐννοῶν ὡς καλὸς πατριώτης νὰ μὴ μᾶς ἀφήσῃ νὰ ξεναγωγηθῶμεν ὑπὸ Ἰταλῶν. Καὶ ἡμεῖς τὸν ἀκολουθοῦμεν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι μὲ ὅλην τὴν μεταξὺ πατριωτῶν ἐπιτρεπομένην οἰκειότητα θὰ προσπαθήσῃ νὰ μᾶς ἐκμεταλλευθῇ περισσότερον παντὸς ἄλλου.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον *αἱ Ἀθῆναι* διερχόμεθα τὰς πλείστας ὥρας τῆς εἰς Πρίντεζι ἡμερησίας διαμονῆς μας. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου μᾶς παραθέτει πρόγευμα Ἑλληνικόν, καὶ μᾶς συνιστᾷ πρὸς ἐπίσκεψιν τὰς φυλακὰς τῆς μικρᾶς ταύτης πόλεως, φημιζομένας διὰ τὸ τέλειον τοῦ συστήματός των.

Φυλακαί! Μόνη ἡ λέξις μὲ κάμνει νὰ φρικιῶ. Δὲν ἠδυνήθην ποτὲ νὰ ἐννοήσω τὴν ἐκ τοιούτων θεαμάτων καὶ ἐπισκέψεων ἀπόλαυσιν. Εἰς στιγμὴν μάλιστα καθ' ἣν ταξειδεύων τις, ποιεῖται ὑπέρ ποτε ἄλλοτε χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας του, νὰ ἐκλέγῃ ὡς θέαμα, ὡς τρόπον ἀπασχολήσεως τῶν ὡρῶν του τὸ φρικῶδες ἐνδιαίτημα τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων πλασμάτων, ἅτινα διὰ παντὸς στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας των, τοῦτο μοὶ φαίνεται σκληρόν, ἀπάνθρωπον, ἀντιβαῖνον πρὸς τὰς στοιχειώδεις τῆς συμπαθείας καὶ φιλανθρωπίας ἀρχάς.

Ἡ πρότασις λοιπὸν τῆς ἐπισκέψεως τῶν φυλακισμένων ἀπορρίπτεται καὶ μικρὸς περίπατος ἀνὰ τὴν προκυμαίαν καὶ τὴν κεντρικωτέραν τῆς πόλεως ὁδὸν μᾶς δίδει πλήρη ἰδέαν τοῦ ὅλου.

Αἱ πλεῖσται οἰκίαι καινουργεῖς, αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι καὶ καθαραί, τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα διηυθετημένα κατὰ τρόπον ἐπαρχιωτικὸν μὲ ἐμπορεύματα ἀναμίκτων καὶ ἀντιθέτων εἰδῶν, κηπίσκοι περιποιημένοι, καὶ καταπράσινοι, ἰδοὺ ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ εἰκὼν τοῦ πρώτου ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς εὐρωπαϊκοῦ λιμένος.

Τὸ δρομολόγιόν μας ἐκ τῶν προτέρων κεκανονισμένον ὁρίζει ὡς ὥραν ἀναχωρήσεως τὴν πέμπτην μεταμεσημβρινὴν καὶ ὡς ὁδὸν τὴν συντομωτέραν.

Ἀπὸ τῆς τετάρτης καὶ ἡμισείας διευθυνόμεθα εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, καὶ ὅσον δυνάμεθα ταχύτερον καταλαμβάνομεν τὰς ἐν βαγονίῳ θέσεις μας. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ εὑρισκώμεθα καὶ ἐν τῇ μικρᾷ ἐκείνῃ κινητῇ φυλακῇ μας, ὡς εἰς Ἑλληνικὸν ἐνδιαίτημα, διότι ἡ μεθ' ἡμῶν συνταξειδεύουσα δυὰς ἀνεχώρησε μεθ' ἡμῶν ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἡ κυρία Pierrard εἶναι γνησία τὸν τύπον καὶ τὸ γένος Ἑλληνίς.

Ἡ πρώτη μέριμνά μας εἶναι νὰ ἐξασφαλίσωμεν ὁλόκληρον τὴν σιδηροδρομικὴν ἅμαξαν διὰ τὴν μικρὰν Ἑλληνικὴν κοινότητά μας. Καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας τίθενται εἰς ἐνέργειαν πάντα τὰ εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐν χρήσει τεχνάσματα. Ἐξαπλοῦμεν ὅλους μας τοὺς σάκκους καὶ τὰ ἐπανωφόρια καὶ τὰ κανιστρίδια καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν καθισμάτων τῆς ἁμάξης. Καταλαμβάνομεν ἀμφοτέρας τὰς θυρίδας μετὰ τῶν συζύγων μας καὶ εἰς τοὺς διευθυνομένους πρὸς τὴν προσωρινὴν ταύτην κατάκτησίν μας ἀντιτάσσομεν τὴν ἀποθαρρυντικὴν παρατήρησιν: *Πλῆρες. Εἴμεθα δέκα.*

Καὶ οἱ δυστυχεῖς ταξειδιῶται, μὲ τοὺς σάκκους των ἀνὰ χεῖρας, μὲ βλέμμα δύσπιστον, προσπαθοῦν νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ ἔνδον τῆς ἁμάξης μας, μὲ ὕφος περίφροντι τρέπονται σπεύδοντες εἰς ἀναζήτησιν ἄλλων θέσεων συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν χαιρεκάκων μειδιαμάτων μας.

Ἡ πρώτη νὺξ εἶναι διὰ τοὺς ταξειδεύοντας σιδηροδρομικῶς ἡ ὀλιγώτερον κοπιαστική. Αἱ πρῶται τοποθεσίαι, αἱ νέαι φυσιογνωμίαι ἂς ἀπαντᾷ τις τὸν ἀπασχολοῦν κἄπως. Ἔπεται τὸ λιτὸν ἐπὶ τῶν γονάτων δεῖπνον, ἡ ἐνοικίασις προσκεφαλαίων—διὰ τοὺς μὴ κρατοῦντας σιδηροδρομικὰς κλίνας—ἡ προμήθεια δροσεροῦ ὕδατος. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ζητήματα μεγίστης σπουδαιότητος διὰ τὸν ἐν σιδηροδρομικῇ ἁμάξῃ καθειργμένον, τὸν ὁποῖον κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας ἀπασχολεῖ τὸ μικρὸν ἐγώ του ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.

Αἱ ὧραι παρέρχονται βαθμηδὸν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης. Ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ζητεῖ νὰ τοποθετηθῇ καταλλήλως καὶ ἐξασφαλίσῃ ὡρῶν τινων τοὐλάχιστον ὕπνον. Ἤδη ἡ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι γωνίας κυρία φαίνεται παραδοθεῖσα εἰς γλυκὺ ὄνειρον, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ θελκτικοῦ μειδιάματος, τὸ ὁποῖον ἐπιστέφει τὰ χείλη της. Ὁ σύζυγός της ἀναπνέει μουσικώτερον καὶ ὁ ἰδικός μου φαίνεται διακόψας πᾶσαν μετὰ τῶν ἐγρηγορούντων σχέσιν, κωφεύων καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ζητοῦντα τὰ εἰσιτήρια μας ὑπάλληλον.

Κλείω καὶ ἐγὼ τοὺς ὀφθαλμούς, προσπαθοῦσα νὰ ὑποκλέψω στιγμάς τινας ὕπνου. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἀποβαίνει ἀδύνατον ἐντελῶς. Οἱ διαρκεῖς ἀνατιναγμοί, τὸ συνεχὲς ταλάντευμα, οἱ σταθμοί, ἡ παρὰ τὸ πλευρόν μου συναυλία, ὅλα αὐτὰ διώκουν ἀμειλίκτως καὶ ἀποφασιστικῶς τὸν ὕπνον ἀπὸ τὰ βλέφαρά μου.

Ἔπειτα ποσάκις κλείομεν τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ μὴ βλέπωμεν, καὶ ὅμως αἱ ποικιλώτεραι καὶ περιεργότεραι εἰκόνες ἐξελίσσονται πρὸ τῆς ἀγρύπνου φαντασίας μας. Ἡ εἰκὼν τοῦ ταξειδίου μου, ἀρχίζει ὡς ἐν πανοράματι νὰ ἐκτυλίσσεται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐνώπιόν μου. Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησίς μου, τὸ ἐναγώνιον τῆς μητρός μου ὕστατον βλέμμα, ὅλα αὐτὰ ἀπεικονίζονται ἤδη πρὸ ἐμοῦ ζωηρότερον ἢ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πραγματικότητος. Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἡ εἰκὼν ἀλλάσσει. Τὸ μέλλον, τὸ ἄγνωστον, τὸ ἄδηλον μέλλον ἀρχίζει καὶ αὐτὸ νὰ διαγράφεται ποτὲ μὲν μὲ ζωηρὰ καὶ φωτεινότατα χρώματα καὶ ἄλλοτε μὲ σκιερά, μὲ ἀμυδρὰ τοιαῦτα.

Καὶ οὕτω ἀπὸ σκέψεως εἰς σκέψιν καὶ ἀπὸ λογισμοῦ εἰς λογισμόν, λησμονῶ τὸν κόπον καὶ τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἥκιστα κατάλληλον καὶ ἀναπαυτικὴν κλίνην μου, καὶ τὸν καπνόν, καὶ τὴν καρβουνόσκονιν, ἥτις τόσον ἀδιακρίτως εἰσδύει ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν καὶ τόσον ἀνηλεῶς μαυρίζει πρόσωπον καὶ ἐνδύματα καὶ χεῖρας.

Ἡ αὐγὴ ἀρχίζει νὰ γλυκοχαράζῃ. Οἱ τελευταῖοι ἀστέρες χάνουν ἤδη τὴν θαμβωτικὴν αἴγλην των πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ μεγάλου καὶ ὑπερτάτου ἄρχοντος τοῦ πλανητικοῦ ἡμῶν συστήματος. Οἱ τέως μαῦροι καὶ δίκην ἀγρίων φαντασμάτων εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς διαγραφόμενοι τῶν δένδρων σκελετοί, ἀρχίζουν νὰ χρωματίζωνται διὰ τῶν ἀπείρων τοῦ σμαράγδου ἀποχρώσεων, φέροντες ἔτι ἐπὶ παντὸς τῶν φύλλων των σημείου τὴν δίκην μυριοχρώμων ἀδαμάντων ἀκτινοβολοῦσαν τῆς αὐγῆς δρόσον.

Τὸ φῶς ἐξαπλοῦται παντοῦ καὶ προσδίδει ζωὴν καὶ σφρῖγος, καὶ χρῶμα καὶ σχῆμα εἰς ὅλην τὴν φύσιν. Καὶ εἶνε γνωστὸν πόσον ὡραία εἶνε ἡ φύσις τῆς Ἰταλίας, καὶ πόσους θησαυροὺς γραφικοῦ κάλλους περικλείει εἰς τοὺς κόλπους της ἡ χώρα αὕτη τοῦ ᾄσματος καὶ τῆς Τέχνης, ἡ φιλαρέσκως καὶ νωχελῶς ἐξηπλωμένη εἰς τὴν μεσημβρινὴν Εὐρώπην.

Τὸ πράσινον δεσπόζει, τὸ πράσινον καθ' ὅλην τὴν κλίμακα τῶν ἀπείρων τῆς φωτοσκιάσεως ἐναλλαγῶν βασιλεύει παντοῦ. Τὴν μονοτονίαν αὐτοῦ διακόπτει ὁτὲ μὲν πρασιὰ ὁλόκληρος κατερύθρων μηκόνων, ἄλλοτε δειλῶν ἰοχρόων ἀνθυλλίων, ἐκ λευκῶν καὶ παρθενικῶν μαργαριτῶν. Ρύακες μεγάλοι, ρύακες μικροί, παραποτάμια, ποταμοί, δάση ὑψικορύφων καὶ ἀπειροσχήμων δένδρων, ποῦ καὶ ποῦ χωρία ἐρριμμένα ἐν τῷ μέσῳ κοιλάδος ἢ πόλεις ὑπὸ τοὺς πόδας λοφίσκων ἀποτελοῦσι τὴν εἰκόνα, ἥτις κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς Τρίτης ἐκτυλίσσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας.

Οἱ συνταξειδιῶται μου ἀφυπνίζονται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. «Πῶς! ἐξημέρωσε; Περίεργον, μὲ ἐπῆρε ὁ ὕπνος χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω. Ποῦ θὰ ἔχωμεν ἀρά γε σταθμὸν διὰ νὰ πληθῶμεν ὀλίγον». Καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρίδων μικρὰ παραπετάσματα ὑπεγείρονται καὶ τὸ φῶς εἰσδύει πανταχόθεν καὶ ἀναζωογονεῖ τὰ ἐκ τῆς κακονυκτίας νυσταλέα ἔτι πρόσωπά μας.

Ὁ ποθητὸς σταθμὸς ἔφθασε. Δέκα λεπτά, ἀνακράζει μὲ τὴν ἔρρινον καὶ μονότονον φωνήν του ὁ ταχυδρομικὸς ὁδηγός.

Ἄνδρες καὶ γυναικόπαιδα ρίπτονται τότε ὡς ἀκατάσχετος χείμαρρος ἀπὸ τῶν βαγονίων καὶ ὁ σταθμὸς μὲ τοὺς νιπτῆράς του καὶ τὸ καφενεῖόν του καὶ τὸ κυλικεῖόν του πολιορκεῖται κυριολεκτικῶς. Τὸ νερὸν εἰς τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι ἀληθὴς πηγὴ Σιλωάμ, καὶ ὁ πρῶτος καταλαμβάνων νιπτῆρα εἶναι βεβαίως ὁ εὐτυχέστερος. Μεταξὺ τούτων ἀριθμοῦμαι καὶ ἐγώ. Ἡ μέλλουσα νὰ μὲ διαδεχθῇ εὑρίσκει ὅτι εἶμαι πολὺ βραδυκίνητος, ὅτι ἐννοῶ νὰ ἀπαλλαγῶ καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τὸ μελαγχροινὸν τῆς νυκτὸς πουδράρισμα.

Ἡ φυσιογνωμία της προδίδει ἀκατάσχετον ἀνυπομονησίαν.

Ἀλλα, κυρία, δὲν θὰ προφθάσητε νὰ πάρετε καφέ.

Ἐγὼ μειδιῶσα ἐννοῶ τὸ φιλικὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνδιαφέρον της καὶ σπεύδω νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της. Ἐξέρχομαι τῶν νιπτήρων, καὶ βλέπω μὲ ἄλλον ἤδη βλέμμα τὸ πρὸ τοῦ σταθμοῦ κυμαινόμενον πλῆθος. Ὅλοι πλυμένοι, φρεσκοκτενισμένοι φαίνονται ἀναζωογονηθέντες καὶ ἕκαστος τρέχει, κινεῖται, ἀναζητεῖ τὴν φυλακήν του, ἣν ἀποστρέφεται καὶ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ ἀποχωρισθῇ.

Ἄλλοι προγευματίζουν ἐπὶ ποδός, ἄλλοι κάμνουν τὰς διὰ τὴν ἡμέραν προμηθειας των, πάντες σπεύδοντες, πάντες βιαστικοί, πάντες ἐξετάζοντες τὸ ὡρολόγιον τοῦ σταθμοῦ.

Αἱ κυρίαι νευρικώτεραι, ἀνησυχώτεραι τοποθετοῦνται ἤδη, πρὶν ἢ ἔτι τὸ στερεότυπον ἐκεῖνο καὶ μονότονον *εἰς τὰς θέσεις σας* ἀκουσθῇ.

Ὀλίγα δευτερόλεπτα ἔτι καὶ τὸ σύνθημα δίδεται. Οἱ κύριοι σπεύδουν καὶ τρέχουν μὲ τὰς χεῖρας φορτωμένας καὶ ὁ πρὸ μικροῦ βρίθων κόσμου σταθμὸς ἐρημοῦται καὶ μόνον οἱ φύλακές του ἐξακολουθοῦν δίδοντες διαταγὰς καὶ συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἀναχωρούντων συναδέλφων των.

Τὸ σύριγμα ἀκούεται. Ὁ τριγμός, ὁ πρῶτος μηκυθμὸς τοῦ χαίνοντος τὸ πύρινον στόμα του μελανοῦ θηρίου σημαίνει ἤδη τὴν ἐκτόπισίν μας, τὴν ἐκ νέου ἀνὰ τὸ ἄπειρον ταχεῖαν, πυρετώδη πορείαν μας.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΙ ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ

Ὁποῖος θελκτικὸς τόπος ἡ κοιλὰς τοῦ Οὐάζ! Φαιδρός, χαρίεις, γόνιμος, ἐγκατεσπαρμένος ἀπὸ μικρὰ χωρία, ὧν τὰ κωδωνοστάσια διαγράφονται ἐν τῷ μέσῳ τῆς χλόης· ὁ ποταμός, ἡ διώρυξ τοῦ ἁγίου Κιντίνου, τὰ μεγάλα δένδρα τοῦ δάσους, τὰ χρησιμεύοντα ὡς ὅριον εἰς τὰς πεδιάδας, ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἥσυχον φύσιν, ἥτις θέλγει τὸ βλέμμα, ἐμπνέει τὴν γαλήνην καὶ πληροῖ τὴν ψυχὴν τῆς ἡδυτέρας ἡδονῆς.

Ἐξερχόμενός τις τῆς πόλεως τῆς Κομπιένης, ἀπὸ τὴν παλαιὰν γέφυραν, ἥτις ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς ὅριον τῆς Νήσου τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Πικαρδίας, καὶ ἀκολουθῶν τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Νουαγιόν, ὁριζομένην ἀπὸ τὰς καμπὰς τοῦ Οὐάζ, φθάνει μετὰ ἡμίσειαν ὥραν πορείας, εἰς τοὺς πρόποδας ὡραίου λοφίσκου, κεκαλυμμένου ἀπὸ ἀμπελῶνας καὶ κερασέας. Μικρά τις ἐκκλησία, ἧς ὁ Γοτθικὸς θόλος ἀγγέλλει μακρόθεν τὴν κατοικίαν τοῦ Θεοῦ, πέντε ἢ ἓξ οἰκίαι, ἐκτισμέναι ἀμφιθεατρικῶς, τὸ πρεσβυτέριον, κατοικίαι τινὲς χωρικῶν, ἓν πλυντήριον καὶ μία ἔπαυλις, ἀποτελοῦσι τὸ χωρίον Κλαιρουός, κείμενον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνόδου τῆς θαλερᾶς ταύτης κοιλάδος. Κατὰ τὴν ἄνοιξιν οὐδὲν θελκτικώτερον τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας τῆς γῆς, ἥτις, ἐὰν ἦτο πλέον γνωστή, θὰ ἔχανε τὸ ἥμισυ τοῦ θελγήτρου αὐτῆς, διότι θὰ ἤρχοντο νὰ πληρώσωσι θορύβου τὴν ἐρημίαν, νὰ συσσωρεύπωσι κατοικίαν ἐπὶ κατοικίας, νὰ διαχωρίσωσι καὶ τὰ στενώτερα διαστήματα καὶ νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὰς ἕξεις, τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς στενοχωρίας τῆς πόλεως, ἐνῷ ὡς ἤδη εἶναι, ζῇ τις ἐκεῖ εὐτυχὴς τὸ θέρος καὶ εὑρίσκει ἀκόμη καὶ τὸν χειμῶνα, γλυκείας ἐνασχολήσεις, ἐνδομύχους ἡδονάς, ὧν μόνον ἡ θρησκεία, ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ ἐξοχὴ ἔχουσι τὸ μυστήριον

Ἀνήρ τις εὔτολμος καὶ καρτερικὸς ἐξέλεξε τὴν ἀπομόνωσιν ταυτην, ὅπως εὕρῃ ἐν αὐτῇ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν δύο θυγατέρων του, ἡμέρας τινὰς γαλήνης μετὰ σκληρὰν καὶ ματαίαν πάλην. Ὁ κ. Δελουανώ, ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τῶν πρώτων τραπεζιτῶν τῶν Παρισίων, ὑπέστη, ἕνεκα τῶν ἀπειραρίθμων σχέσεων αὐτοῦ μὲ τὸ ἐξωτερικόν, μεγάλας ἀπωλείας, τὰς ὁποίας ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπέκρυπτεν ἐλπίζων ὅτι ἡ παρατεινομένη ἐργασία του καὶ ἡ ἄκρα ἐνεργητικότης του ἠδύναντο νὰ τὰς ἐπανορθώσωσιν ἀκόμη, ἀλλ' ἡ ἀτιμία δύο ἀνθρώπων, οὓς αὐτὸς ἐπλούτησε, κατέστρεψε τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἐλπίδας. Διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, διὰ νὰ μὴ παρασύρῃ οὐδένα εἰς τὴν δυστυχίαν του, διὰ νὰ διατηρήσῃ ἀκηλίδωτον ἓν ὄνομα, ὅπερ πάντοτε ἔφερεν ἐντίμως, ἐπέβαλλεν εἰς ἑαυτὸν τὰς μεγαλητέρας θυσίας. Ἐπώλησε τὸ μέγαρόν του, τὰ ἀργυρᾶ αὐτοῦ σκεύη, τοὺς ἀδάμαντας τῆς συζύγου του, πᾶν ὅ,τι κατεῖχεν ἐκ κληρονομίας τοῦ πατρός του, πᾶν ὅ,τι ἀπέκτησεν ἐξ εἰκοσαετοῦς ἐργασίας, καὶ ὅτε, ἀφοῦ ἐπλήρωσε τοὺς δανειστάς του καὶ ἐκαθάρισε τὰς ὑποθέσεις του, ἔρριψεν ἓν βλέμμα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῶν τέκνων του, ἠσθάνθη ἐνδομύχως μεγίστην ὀδύνην. Ἐν μόνον λείψανον, μία μόνη σανὶς ἀπέμενεν αὐτῷ ἐκ τοῦ ναυαγίου τούτου, ἦτο δ' αὕτη μία ἔπαυλις εἰς τὸ Κλαιρουάς, ἔπαυλις τῆς ὁποίας τὸ εἰσόδημα κατὰ τὰ ἔτη τῆς εὐφορίας ἔφθασε μέχρι τῶν τριῶν χιλιάδων φράγκων! Τὸ θάρρος του παρ' ὀλίγον νὰ τὸν ἐγκαταλίπῃ! Νὰ ἀφήσῃ τοὺς Παρισίους. νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὸ Κλαιρουάς, νὰ ζήσῃ ἐκεῖ ὄχι μόνον μὲ στερήσεις ἀλλὰ καὶ μὲ θυσίας, αὕτη λοιπὸν ἦτο ἡ ἐπιφυλασσομένη τύχη εἰς τὴν σύντροφον τοῦ βίου του καὶ εἰς τὰς δύο θυγατέρας του, δι' ἃς ὠνειροπόλησε τὸν πλοῦτον!

Ἀλλ' ὑπάρχουσι γυναῖκες, αἵτινες ἐν τῇ τρυφερότητι αὐτῶν ἀντλοῦσι δύναμίν τινα ἀφοσιώσεως ὅλως ἰδιάζουσαν· ὁ χαρακτὴρ αὐτῶν μεγεθύνεται ἀναλόγως τῆς δοκιμασίας, ἔχουσι λόγους καὶ ἓν μειδίαμα, ὅπερ μετριάζει τὴν δυσμένειαν τῆς τύχης, ὅτε δὲ ἡ πίστις κυριεύσει τὰς ἐκλεκτὰς ταύτας ψυχάς αὗται διαχέουσι πέριξ αὐτῶν παρηγορίας, αἵτινες ἐπαναφέρουσι τὴν εὐτυχίαν.

Ἡ κ. Δελουανὼ ἀνεδέχθη τὴν νέαν αὐτῆς θέσιν ὡς μήτηρ καὶ ὡς χριστιανή· ἡ Ἑλένη, ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ αὐτῆς, ὡς παρήγορος ἄγγελος, ἡ δὲ Βαλεντίνη, ἡ δευτερότοκος, ὡς παιδίον ὅπερ ἀγνοεῖ ἀκόμη ὅτι ὑποφέρει τις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Καὶ αἱ τρεῖς συμπλεχθεῖσαι περὶ τὸν δυστυχῆ τραπεζίτην, τὸν ἐκάλυπτον μὲ δάκρυα καὶ φιλήματα.

— Φίλε μου, ἔλεγεν ἡ κυρία Δελουανώ, θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἀκόμη διὰ μόνης τῆς φιλοστοργίας ἡμῶν!

— Ὦ! πάτερ μου, προσέθετεν ἡ Ἑλένη, δὲν ὑπάρχει θλῖψις δι' ἡμᾶς, ἀρκεῖ ὁ Θεὸς μόνον νὰ χορηγήσῃ ἔτη μακρὰ εἰς ὅλους ἡμᾶς καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν θὰ εἶναι γλυκεῖα!

Ἡ δὲ μικρὰ Βαλεντίνη κρεμαμένη εἰς τὸν τράχηλον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τῷ ἔλεγε μὲ τὴν ἀμέριμνον εὐθυμίαν τῆς ἡλικίας της:

— Θὰ εἴμεθα πολὺ καλλίτερον εἰς τὴν ἐξοχὴν παρὰ εἰς τὴν μεγάλην ταύτην οἰκίαν. Θὰ τρέχω εἰς τοὺς ἀγρούς, θὰ ἔχω πτηνά, πρόβατα, θὰ κάμνω ἀνθοδέσμας καὶ μετὰ ταῦτα θὰ ἐργάζωμαι πολύ, ἵνα εὐχαριστῶ τὸν καλόν μου πατέρα.

Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια ἐγκατεστάθη λοιπὸν εἰς τὸ Κλαιρουάς. Ὁ κ. Δελουανὼ διεκόσμησε τὴν ἔπαυλιν εἰς τροπον, ὥστε νὰ τὴν καταστήσῃ εὐάρεστον καὶ ἄνετον. Οἰκοδόμημα ἀρκετὰ εὐρύχωρον, συνιστάμενον ἀπὸ ἓν ἰσόγειον καὶ ἓν μόνον πάτωμα διηρέθη οὕτως ὥστε νὰ κατασταθῇ κατοικήσιμον. Ὡραῖα τινα ἔπιπλα μεταφερθέντα ἐκ Παρισίων, οἰκογενειακαί τινες εἰκόνες, τὸ κλειδοκύμβαλον τῶν θυγατέρων των, ἰχνογραφήματά τινα τῆς πρωτοτόκου, ἄνθη, ἅτινα ἔδρεπον αὐται καθ' ἑκάστην, ἐδίδον εἰς τὴν κοσμίαν αἴθουσαν ὄψιν κομψότητος· ἔξωθεν τῆς οἰκίας μικρὸς κῆπος, μετὰ φροντίδος καλλιεργηθείς, εἰς γοητευτικὸς ἐξώστης καὶ ἡ θελκτικωτέρα θέα τοῦ κόσμου, καθίστων τὴν μικρὰν ταύτην κατοικίαν διαμονὴν πολὺ φαιδράν. Ἡ κ. Δελουανώ, ὡς ἐπιτηδεία οἰκοδέσποινα, ἐπέβλεπε πᾶν πρᾶγμα μετὰ τάξεως καὶ ἐμπειρίας. Ὁ σύζυγός της ἐγένετο γεωπόνος καὶ κατώρθου νὰ ὑπερτιμῶνται αἱ πεδιάδες καὶ οἱ ἀγροὶ οἵτινες τοῦ ἀπέμειναν· ἡ Ἑλένη ἀπεπεράτου μόνη της τὴν ἀνατροφὴν αὐτῆς, τὴν λίαν προκεχωρημένην ἤδη καὶ ἐνησχολεῖτο σπουδαίως διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς της. Ὁ βίος αὐτῶν ἔρρεεν ἡσυχος καὶ μονήρης, διακρινόμενος διὰ τὰ ἐκπληρούμενα καθήκοντα καὶ τὰς ἀποδεχομένας θυσίας. Γείτονές τινες, ὁ καλὸς ἱερεὺς καὶ δύο ἢ τρία προσωπα τῆς Κομπιέννης ἦσαν δεκτὰ εἰς τὴν ἥσυχον ταύτην κατοικίαν, τῆς ὁποίας ἐγνώριζον νὰ ἐκτιμῶσι τὸ θέλγητρον.

Ἐξ ἔτη διέρρευσαν οὕτω, ἅτινα δὲν ὑπῆρξαν οὔτε θλιβερὰ οὔτε μακρά, διότι ἕκαστος αὐτῶν εἶχε συνειθίσει τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρίσκετο, καὶ ἡ οἰκογένεια ἔζη ἄνευ θλίψεων καὶ φόβων.

Αἱ δύο ἀδελφαί, τρυφερῶς ἡνωμέναι χρήσιμοι ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην, θελκτικαὶ ἀμφότεραι, διέφερον κατὰ τὸν χαρακτῆρα, τὰς διαθέσεις καὶ τὸ πρόσωπον. Ἡ Ἑλένη εἰς τὸ εἰκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς δὲν εἶχεν οὐδεμίαν καλλονήν, ἀλλ' ἀόριστόν τι θέλγητρον, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ ταύτην. Τὸ λεπτὸν αὐτῆς ἀνάστημα, οἱ μεγάλοι μέλανες ὀφθαλμοί της, ἡ ἔκφρασις τῆς φυσιογνωμίας της, ἡ γλυκύτης τοῦ βλέμματός της, ὁ ἦχος τῆς φωνῆς της, ἡ χάρις τῶν τρόπων της τὴν καθίστων σχεδὸν ὡραίαν. Ἦτο ἀπέριττος καὶ φυσικὴ, ὅλα δὲ τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἦσαν εὐγενῆ καὶ ὅλαι αἱ ἰδέαι της ὑψηλαὶ καὶ ἁγναί. Ἡ φιλαρέσκεια δὲν εὕρισκε θέσιν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, ἀλλ' ἡ στοργὴ καὶ ὁ πόθος τοῦ νὰ ἀγαπᾶται κατεῖχεν ἐν αὐτῇ μεγίστην θέσιν! Αὕτη ἦτο σοβαρὰ καὶ γλυκεῖα, γενναία καὶ τρυφερά, εὐσεβὴς καὶ ἀφοσιωμένη. Ὁ βίος ὃν διῆγεν εἰς τὸ Κλαιρουὰς τῇ ἤρεσκε καὶ οὐδὲν τῶν ὅσων διεῖδεν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπόθει, τὸ δὲ παρελθόν, τὸ τόσον βραχὺ ἀκόμη δι' αὐτήν, οὐδέποτε ἐπανήρχετο εἰς τὴν μνήμην της.

Ἡ Βαλεντίνη, κατὰ πέντε ἔτη νεωτέρα τῆς ἀδελφῆς της, ὑπενθύμιζε τὰς Παναγίας τοῦ Ραφαήλ. Τὸ εὐγενὲς αὐτῆς μέτωπον, περιστεφόμενον ὑπὸ τῶν ξανθῶν κρίκων τῆς κόμης της, ἔφερε τὸν τύπον τῆς εἰλικρινείας· οἱ λεπτοὶ καὶ κανονικοὶ αὐτῆς χαρακτῆρες, ὁ χαρίεις σχηματισμὸς τοῦ προσώπου της, οἱ ὡς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ κυανοῖ ὀφθαλμοί της, ἡ κομψότης τοῦ συνόλου αὐτῆς, τὴν καθίστων θελκτικὴν καὶ ὡραίαν. Ἀνατραφεῖσα ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς της μετὰ μητρικῆς μερίμνης, ἔλαβε παρ' αὐτῆς τὸ σπέρμα ὅλων τῶν ἀρετῶν. Ἡ φαιδρότης αὐτῆς καὶ τὸ εὐμετάβλητον τῶν ἐντυπώσεών της, ἐμετρίαζον ἐν αὐτῇ τὰς ἠθικὰς παθήσεις καὶ ἡ εὐτυχία τῇ ἦτο εὔκολος!

Τούλα Κόκκαλη

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων ἐπιστεύετο ὅτι τὰ πλουσιώτερα προϊόντα τοῦ Ὠκεανοῦ ἦσαν οἱ μαργαρῖται, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἐντὸς τῶν ὀστρέων· ἀλλὰ σήμερον ἀπεδείχθη ὅτι ἐκτὸς τούτων εἰς τὰ βάθη αὐτῶν κρύπτεται καὶ ἄπειρος μεταλλικὸς πλοῦτος χρυσοῦ καὶ κυρίως ἀργύρου.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἐγένετο ἐσχάτως καὶ τὴν ὀφείλομεν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν διαφόρων παραλλαγῶν τοῦ θαλασσίου ὕδατος· διότι ἐνῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς μικρὰν ποσότητα φαίνεται ἄχρουν, κατὰ τὴν διάρκειαν μακροῦ πλοῦ ἐξεταζόμενον παρουσιάζει τὰ πλέον διάφορα χρώματα· ἐδῶ τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ ἀμιλλᾶται πρὸς τοὺς ὡραιοτέρους σαπφείρους· ἐκεῖ τὸ λαμπρὸν πράσινον ὁμοιάζει μὲ σμαράγδινον ρευστόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ διάβασις τοῦ πλοίου χαράσσει ἀκτινοβολοῦσαν γραμμήν· ἀλλαχοῦ τὸ ὕδωρ σχηματίζει πάσας τὰς ἀποχρώσεις, ἃς δύναταί τις νὰ φαντασθῇ μεταξὺ τῶν δύο ἀρχικῶν χρωμάτων δηλ. τὸ βαθὺ κυανοῦν, τὸ κυανόφαιον, τὸ κυανοπράσινον, τὸ πρασινόφαιον κλπ. Τῇ βοηθείᾳ δὲ τῆς χημείας ἠδυνήθησαν ἤδη νὰ προσδιορίσωσι μετ' ἀκριβείας ὅτι αἱ παραλλαγαὶ αὗται εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν διαφόρων τοποθεσιῶν· οὕτω, ἐὰν ὁ πυθμὴν τοῦ ὠκεανοῦ εἶνε κίτρινος, λευκὸς ἢ ἐρυθρός, ἡ ἐπιφάνεια λαμβάνει χρῶμα φαιόν, πρασινωπὸν ἢ ἐρυθρωπόν· καὶ πολλάκις ἡ παρουσία τῶν ὑφάλων προδίδεται ἐκ τοῦ βαθέος χρώματος τοῦ ὕδατος, ὅπερ τοὺς περικαλύπτει· εἰς ἄλλα μέρη ἡ θάλασσα χρωματιζεται ἐκ διαφόρων ἐντόμων ἢ θαλασσίων φυκῶν κεχρωματισμένων, ἐξ ὧν ἴσως καὶ αἱ ὀνομασίαι «Ἐρυθρὰ Θάλασσα» καὶ «Πορφυρᾶ Θάλασσα» (Κόλπος Καλλιφορνίας).

Τοιοῦτόν τι συμβαίνει καὶ εἰς τὸ θαυμάσιον φαινόμενον τοῦ φωσφορισμοῦ, ὅπερ παρουσιάζεται εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ κυρίως εἰς τὰς ὑπὸ τοὺς τροπικούς. Κατὰ τὰς ἀσελήνους νύκτας ὁ ναύτης ὁ ταξειδεύων αὐτὰς μετ' ἐκπλήξεως βλέπει δεσμίδας φωτὸς ν' ἀναπηδῶσι καὶ ἀπεράντους γραμμὰς πυρὸς νὰ κυλίωνται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν κυμάτων ὑπὸ τοὺς ποικιλοτέρους σχηματισμούς· τὸ αἴτιον δὲ τοῦ φαινομένου τούτου, ὅπερ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἔμενε σκοτεινόν, ἤδη ἐγνώσθη ὅτι προέρχεται ἐκ τῶν λειψάνων θαλασσίων τινῶν ζώων ἢ ἐκ τινων ἐντόμων ἐκ τῶν ὁποίων βρίθει ὁ ὠκεανὸς καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ ἀναδίδωσι φῶς ἄνευ θερμότητος.

Καὶ ὅμως ὅλαι αὗται αἱ παρατηρήσεις, ὅσον ἀκριβεῖς καὶ ἂν ἦσαν δὲν ἤρκουν, ὅπως ἐξηγήσωσι δύο ἢ τρεῖς χρωματισμούς, οἵτινες ἀπαντῶσι συχνότατα· ὡς τὸ βαθὺ κυανοῦν καὶ τὸ ἀνοικτὸν πράσινον· ἀλλὰ τέλος κατόπιν πολυπληθῶν πειραμάτων, ἐβεβαιώθη, ὅτι ταῦτα παράγονται ὑπὸ μεταλλικῆς κόνεως τὴν ὁποίαν περιέχουσι τὰ ὕδατα καὶ ἤδη γνωρίζομεν, ὅτι τὸ μὲν βαθὺ κυανοῦν εἶνε ἀποτέλεσμα χαλκοῦ ὅστις εὑρίσκεται ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὸ δὲ ἀνοικτὸν πράσινον ὀφείλεται εἰς τὸ χλώριον τοῦ χαλκοῦ, καὶ ἰδοὺ πῶς κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο.

Εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ ἐκτελεῖ τὸν ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Κορσικὴν καὶ Σαρδηνίαν πλοῦν ἀνήρτησαν σάκκον πλήρη καρφίων καὶ ρινισμάτων σιδήρου καὶ μετά τινα χρόνον παρετήρησαν ποσότητα χαλκοῦ προσκεκολλημένην εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μετάλλου τούτου.

Ἄλλη ἀνακάλυψις πλέον σημαντικὴ ἐγένετο ὡς ἑξῆς. Δι' ἀναλόγου τινὸς τρόπου οἱ κ. κ. Durocher καὶ Malaguti ἀναρτήσαντες τεμάχια χαλκοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβεβαιώθησαν ὅτι αὕτη περιέχει ἄργυρον· καὶ τὰ πειράματα τῶν Γάλλων σοφῶν ἐπαναλαβὼν ἐν Ἀμερικῇ ὁ κ. Tuli κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ὠκεανὸς περιέχει δύο ἑκατομμύρια τόννων ἢ δύο χιλιάδας χιλιόγραμμα ἀργύρου.

Ὁ μυθώδης οὗτος πλοῦτος ἐὰν διενείμετο εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς γηίνης σφαίρας θ' ἀνελόγει πρὸς 400 δραχ. δι' ἕκαστον· ἀλλὰ πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκβάλωμεν ἐκ τῆς θα-

λάσσης τὰ πλούτη ταῦτα; Ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν εἶνε τὰ μέσα ἅπερ διαθέτει δι' ἡμᾶς ἡ ἐπιστήμη, τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι οὐδεὶς σοφὸς θὰ ἐπιχειρήσῃ ποτὲ τοιοῦτον ἔργον· καὶ ὅμως οὗτος θὰ ἦτο ὀλιγώτερον τολμηρὸς τῶν γηραιῶν ἀλχημιστῶν, οἵτινες ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ἐζήτουν ἐπιμόνως τὸ μέσον τῆς παραγωγῆς τοῦ χρυσοῦ· διότι τέλος ὁ ἄργυρος ὑπάρχει· ἀλλ' ὑπάρχει εἰς βάθη φανταστικά.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Ἀριστέα Κυριακοῦ**

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΑΣΠ. ΒΛ. ΣΚΟΡΔΕΛΗ

ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου μεταφέρεται εἰς τὴν μεγάλην καὶ εὐάερον οἰκίαν τοῦ κ. Ἀνδρ. Κορδέλλα, ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀρ. 53.

Ἐπίσης γνωστοποιεῖ ὅτι, δυνάμει τοῦ τελευταίου Βασιλικοῦ Διατάγματος, σχηματίζει τὴν ἀνωτέραν τάξιν πρὸς ἀπόκτησιν πτυχείου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ὁ γλαφυρὸς συγγραφεὺς τοῦ Πατούχα τοῦ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Ἐφημερίδος» δημοσιευθέντος ἑλληνικωτάτου μυθιστορήματος καὶ γνωστὸς λογογράφος καὶ συνεργάτης τῆς συναδέλφου «Ἐφημερίδος» Κρὴς κ. Ι. Κονδυλάκης, ἀνέλαβε τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ζαμπελίου καὶ Κριτοβουλιδου συγγραφεισῶν ἱστοριῶν τῆς πολυπαθοῦς νήσου Κρήτης.

Τὸ ἔργον θέλει ἐκδιδεσθαι ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Φέξη εἰς φυλλάδια, ὧν τὸ πρῶτον πωληθήσεται σήμερον εἰς τὰς ὁδούς.

Τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν σπουδαῖον τοῦτο ἔργον θέλομεν κρίνει προσεχῶς.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΣΑΜΗ

Διὰ τὰ θερινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὑποδήματα, τὸ ἄριστον τοῦτο ὑποδηματοποιεῖον ἔφερε ἐκλεκτὰ δέρματα ἐκ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας, ἀπαράμιλλα διὰ τὴν στερεότητα, λεπτότητα καὶ δροσερότητά των

Ὁ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» τακτικὸς διανομεὺς καὶ εἰσπράκτωρ αὐτῆς, ζητεῖ οἵαν δήποτε ὑπηρεσίαν σχετιζομένην πρὸς τὸ ἐπάγγελμά του. Εἶναι τιμιώτατος, καὶ τὸν συνιστῶμεν θερμῶς.

ΝΕΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

Εἰς ἰδιωτικὴν ὅλως πρωτοβουλίαν ὀφείλεται ἡ ὕπαρξις μέσης ἐν Ἑλλάδι θηλείας ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην δι' ἄμιλλαν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἱδρυτριῶν ἀνωτέρων Παρθεναγωγείων ἡ καλή πως πορεία τῶν ἐν τῇ πόλει μας τοιούτων.

Εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα προστίθεται ἀπὸ 1ης 7βρίου ἐ. ἔ. καὶ νέον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν γνωστῶν ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον εὐπαιδεύτων Ἑλληνίδων παιδαγωγῶν κ.κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ καὶ Εἰρήνης Πρινάρη.

Ἡ κ. Φλωρεντία Φουντουκλῆ εἶναι γνωστὴ εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας ἐκ τῶν ὡραίων παιδαγωγικῶν καὶ ποιητικῶν δημοσιευμάτων της καὶ ἐκ τῆς συντόμου βιογραφικῆς σκιαγραφίας της, ἣν εἴχομεν δημοσιεύσει ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» κατὰ τὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐγγραφήν της.

Εἰς ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν παίδευσιν καὶ πεῖραν παιδαγωγικὴν μεγάλην συνενοῖ θησαυροὺς ὅλους εὐγενείας καὶ ἁβρότητος στοργικῆς καὶ χαρακτῆρα σοβαρὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον, προσόντα πάντα ταῦτα πολύτιμα καὶ ἀπαραίτητα διὰ πᾶσαν γυναῖκα, ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ φύλου της.

Τὴν εὐπαίδευτον φίλην μας κ. Φλ. Φουντουκλῆ, συμπληροῖ ἡ κ. Εἰρήνη Πρινάρη, διευθύνασα εὐδοκίμως ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας ἤδη ἀνώτερα ἐν Ἑλλάδι Παρθεναγωγεῖα, ὡς τὸ Ἀρσάκειον Κερκύρας, καὶ διοργανώσασα τὸ ἐν Πάτραις λειτουργοῦν, χρηματίσασα δὲ καὶ ἡ πρώτη τοῦ διαδόχου καὶ τῶν βασιλοπαίδων διδάσκαλος, ὡς καὶ ὑποδιευθύντρια τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείου.

Τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο θὰ λειτουργῇ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Γερμανίᾳ τοιούτων, ἐν οἷς καὶ αὐτὴ ἡ κ. Φλ. Φουντουκλῆ ἐμορφώθη. Συμμορφούμενον πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, θὰ ἀποτελέσῃ πλῆρες διδασκαλεῖον, τοῦ ὁποίου αἱ μαθήτριαι θὰ δύνανται ὡς αἱ τοῦ Ἀρσακείου νὰ ὑποβάλωνται εἰς διδασκαλικὰς ἐξετάσεις καὶ ἀποκτῶσι πτυχίον διδασκαλίας.

Σὺν τοῖς ἄλλοις ἡ διεύθυνσις τοῦ παρθεναγωγείου θὰ ἐπιδιώξῃ καὶ τὴν πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητριῶν εἰς καλὰς οἰκοδεσποίνας καὶ μητέρας, εἰσάγουσα ὡς ὑποχρεωτικὰ τὰ μαθήματα τῆς μαγειρικῆς, κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς μετὰ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ νεωτερισμὸς οὗτος θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως παρὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, οἵτινες τόσον δυσανασχετοῦσι διὰ τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον μονομερῶς ἐπιδιωκομένην πνευματικὴν τῶν τέκνων των μόρφωσιν.

Οἱ ὅροι τῆς ἐγγραφῆς μαθητριῶν ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ τούτῳ εἶναι λίαν συγκαταβατικοί, ἐνεργοῦνται δ' ἀπὸ σήμερον ἐγγραφαί, ἐσωτερικῶν ἡμισυσσίτων καὶ ἐξωτερικῶν παρὰ τῆς διευθύνσεως, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 11, ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 11ης καὶ ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 7ης καθ' ἑκάστην.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Ναδίνη τὸν ἔκλαυσεν εἰλικρινῶς. Ὁ κ. Δὲ Ροσεμπὲλ ἀπέναντίας ἐξέβλεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ στεναγμὸν ἀνακουφίσεως.

Δὲν ἦτο πολὺ τῇ ἀληθείᾳ νὰ γίνῃ οὗτος ἐπὶ τέλους κύριος περιουσίας τόσον ἐπιμόχθως κτηθείσης, διὰ τριῶν ἐτῶν ἀνίας μοναδικῆς καὶ ἐπὶ θυσίᾳ τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ ἐλευθερίας!

Τὴν ἐπαύριον ἀκριβῶς τῆς κηδείας τοῦ Δὸν Ζοζέ, ὁ Χρίστιαν ἀπῄτησε νὰ ἀνοιχθῶσιν ὅλα αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα καὶ νὰ ἀναζητηθῇ ἡ διαθήκη, ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη.

Διότι δὲν ἦτο εἰς αὐτὸν ἀρκετὸν νὰ ἀπολαμβάνῃ μόνον τὴν ἐπικαρπίαν τῆς ἀπεράντου ταύτης περιουσίας, τῆς ὁποίας φυσικὴ κληρονόμος θὰ καθίστατο ἡ σύζυγός του, ἔτρεφε τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα ὅτι ὁ κ. Δε Σάντα Κρουζ θὰ ἐκληροδότει εἰς αὐτὸν προσωπικῶς τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς περιουσίας ταύτης ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀρχαῖον συνέταιρόν του.

Ἄλλοτε, ὅτε τῷ εἶχε κάμει λόγον περὶ τῶν ὑποθέσεών του ἔδωκεν αὐτῷ σαφῶς νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ γενναιοδωρία του τῷ εἶχεν ἐμπνεύσει τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. Ὅτι θὰ ἐτήρει τὸν λόγον του ὁ Χρίστιαν οὐδόλως ἀμφέβαλλεν. Ὡς ἐκ τούτου οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ τὴν ἀνυπομονησίαν μεθ' ἧς ἀνέμενε νὰ γείνῃ κάτοχος τῶν ἑκατομμυρίων αὐτῶν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεταβῇ καὶ ἐγκατασταθῇ εἰς Παρισίους καὶ διασκεδάζῃ ἐκεῖ ὄχι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων του, ἅτινα ἐντοῦτοις θὰ ἦσαν σημαντικά, ἀλλὰ θίγων καὶ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον.

Οἰκτρὰ διάψευσις τῶν ἐλπίδων του ἀνέμενεν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῆς διαθήκης.

Οὔτε ἡ σύζυγός του οὔτε αὐτὸς καθίσταντο κληρονόμοι τοῦ κ. Δὲ Σάντα Κρουζ. Οὗτος ἐκληροδότει ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν εἰς τὴν Θηρεσίαν ἀφίνων εἰς τὸν πατέρα της ἐφ' ὅρου ζωῆς τὴν ἐπικαρπίαν αὐτῆς, εἰς ἀνάμνησιν, ἔλεγε, τοῦ εὐεργέτου του.

Εἰς τὴν Ναδίνην ἰδιαιτέρως κατέλιπε τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Ἀβάνας, ἐλευθέραν ἤδη πάσης ὑποθήκης, ἀναφυτευθεῖσαν, ἐπισκευασθεῖσαν, ἐπανακτήσασαν τὴν προτέραν αὐτῆς λαμπρότητα, τῆς ὁποίας τὰ εἰσοδήματα μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐργοστασίων καπνοῦ καὶ ζαχαρέως θὰ ἐπήρχοντο εἰς τὴν κόμησσαν, ἐὰν αὕτη ἐπίπρωτό ποτε νὰ χηρεύσῃ.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ καταγοητευμένη δὲν ἐζήτει πλειότερον τούτου, ὕστερον μάλιστα ἀπὸ τὴν ἄπειρον λατρείαν, ἣν ᾐσθάνετο διὰ τὴν Κούμπαν. Ὁ Χρίστιαν ἐξ ἐναντίας ἐξερράγη εἰς χυδαίας ὕβρεις καὶ πιστεύων ὅτι τὸ τοιοῦτον ἤθελε μεγάλως δυσαρεστήσει τὴν Ναδίνην ἐδήλωσεν αὐτῇ τὴν ἀπόφασίν του νὰ ἀναχωρήσωσῃ ὅλοι ἀμέσως διὰ Παρισίους ὅπως ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῇ Ὁδῷ Ἁγίου Δομινίκου πολυτελέστατον μέγαρον, τὸ ὁποῖον ὁ Δὸν Ζοζὲ εἶχεν ἀγοράσει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν γάμων τῆς ἀνεψιᾶς του.

Ἡ Συβίλλη φυσικῶς τοὺς ἠκολούθησεν. Ἦτο αὕτη λίαν πολύτιμος τῇ Ναδίνῃ καὶ ἡ φιλία, ἥτις τὰς συνέδεε τόσον ζωηρά, ὥστε δὲν θὰ ἀπεφάσιζόν ποτε νὰ ζήσωσι μακρὰν ἡ μία τῆς ἄλλης.

Εἰς Παρισίους ὁ Χρίστιαν ἐρρίφθη ἀκράτητος εἰς τὰς παντοειδεῖς τέρψεις καὶ διασκεδάσεις καὶ ἡ Ναδίνη, ἥτις μετ' ἄκρας εὐσυνειδησίας ἐσυνείθιζε νὰ ἐκπληροῖ πάντα αὐτῆς τὰ καθήκοντα συνώδευεν αὐτὸν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιθυμοῦσα νὰ προλάβῃ διὰ τῆς παρουσίας της σκάνδαλα ἢ ἀταξίας, ἃ; ἡ ὑπερηφάνειά της δὲν θὰ ἠνείχετο.

Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ αἰσθανθεῖσα ὅτι ἔμελλε νὰ γείνῃ ἐκ δευτέρου μήτηρ ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν τοιαύτην ζωήν, διότι ἡ νέα αὐτῆς κατάστασις ἀπῄτει πολλὴν ἀνάπαυσιν καὶ προφυλάξεις.

Πρωΐαν τινά, καθ' ἣν στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τῆς Συβίλλης ἐπεριπάτει ἐν μιᾷ τῶν ἀποπεμπομένων δενδροστοιχιῶν τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης εἰς καμπήν τινα εὑρέθη αἴφνης πρὸ γυναικὸς βαρέως μελανειμονούσης. Αὕτη ἐδάδιζε μόνη, βραδέως, ἔχουσα ἀνυψωμένον τὸν πέπλον μου πέπλον της, ἀλλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς τεταπεινωμένους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐφαίνετο βεβυθισμένη εἰς θανάσιμον θλῖψιν, εἰς μαύρους λογισμούς.

Πάραυτα ἡ Ναδίνη ἀφεῖσα γοερὰν κραυγὴν καὶ πρὸ πάσης σκέψεως εὑρέθη κρεμαμένη ἀπὸ τοῦ τραχήλου τῆς περιπατητρίας, καλύπτουσα αὐτὴν διὰ φιλημάτων, ὁλολύζουσα ἐν ἀπελπισίᾳ ἐπαναλαμβάνουσα ὡς παράφρων.

— Ὦ ἀνάδοχε, ἀνάδοχε...

Ἡ Παυλίνα Ζάκομψεν, διότι αὕτη ἦτα, ἐφαίνετο κατεχομένη ὑπὸ σροβρᾶς συγκινήσεως ἴσης πρὸς τὴν τῆς νεαρᾶς γυναικός. Τῆς πρώτης ἐκπλήξεως παρελθούσης ἠρχισε νὰ τὴν ἀσπάζεται ὁμοίως, ἄφθονα καὶ αὐτὴ χύνουσα δάκρυα.

(Ἀκολουθεῖ)